

ת"פ 8176/08/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו חדיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8176-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חדיר(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אבו חדיר (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות. על פי עובדות כתב האישום ביום 2.7.14 בשעות הערב, שהה הנאשם סמוך לביתו של הנער מוחמד אבו חדיר אשר נרצח, והשתתף ביחד עם רבים אחרים בהתפרעות שכללה יידוי אבנים, ירי זיקוקים וזריקת בקבוקי תבערה לעבר כוחות משטרה אשר נכחו במקום במטרה להשליט סדר. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא ירי זיקוקים לעבר השוטרים. בסעיף 3 לכתב האישום צוין כי בעקבות ירי הזיקוקים ובקבוקי התבערה פרצה שריפה במקום בו שהו השוטרים, אולם בעניין זה הנאשם הכחיש שהשריפה פרצה בעטיו והמאשימה הסתפקה בהודאת הנאשם.

2. מאחר שהנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירה וישנה חובת תסקיר בעניינו, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות מבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 19, רווק, יליד ארצות הברית ומגיל 3 חודשים הוא תושב ישראל. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית הוריו ועבד באופן לא סדיר בעבודות שונות, בעיקר בתחום השיפוצים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ולדבריו מאחר שנעצר בשל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הוא שהה במעצר בית לתקופה ממושכת, דבר שפגע קשות בחייו, לרבות ביכולתו להמשיך את לימודיו בבית הספר. בסופו של יום הנאשם ריצה 45 ימי מאסר בשל תיק זה. עוד מסר הנאשם שלאחר שחרורו עשה מאמצים לשוב לבית הספר ולהשלים 12 שנות לימוד, אך שוב נעצר בגין השתתפות בהתפרעות והוטל עליו מאסר למשך 9 חודשים.

4. מבדיקת שירות המבחן מול מסגרות הלימוד של הנאשם, מתברר כי התנהלותו הייתה בעייתית, הוא נהג לברוח

משיעורים ולהיעדר למשך תקופות ארוכות, הוא לא גילה מוטיבציה כלשהי ללימודים והישגיו היו נמוכים.

5. עוד עולה מהתסקיר כי משפחת המוצא של הנאשם מנהלת אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הגיע ביחד עם אמו לארץ בשנת 1995, אביו הצטרף למשפחה בשנת 2000, הוא עובד כנהג מונית ואמו עקרת בית. הנאשם הוא הילד החמישי במשפחה.

6. אשר לביצוע העבירה, הנאשם שייך את מעורבותו בעבירות המיוחסות לו כמשובת נעורים וחוסר בגרות ואחריות, כאשר הוא התרועע עם נערים מפוקפקים ונגרר אחריהם. הנאשם ציין לפני קצין המבחן כי הוא לא אחראי להצתה של המבנה בו ישבו השוטרים ולקח אחריות לביצוע העבירות. הנאשם הסביר את מעורבותו בהתפרעות כתגובה זועמת וכואבת לחטיפה ולרצח קרוב משפחתו. הנאשם שלל קיום אידיאולוגיה מגובשת העומדת מאחורי מעשיו והדגיש כי תגובתו הייתה אותנטית. הנאשם תיאר קשר קרוב וחברי עם המנוח.

7. קצין המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להבין את משמעות מעשיו וחומרתם, הוא לא ביטא עמדה אחראית ברורה כלפי התנהלותו, וכן לא ביטא חרטה על מעשיו או אמפתיה כלפי השוטרים. קצין המבחן התרשם כי יש פער בין התבטאויותיו של הנאשם ושאיוותיו לנהל אורח חיים תקין לבין האופן בו הוא מנהל את חייו בפועל. קצין המבחן לא התרשם כי לנאשם קווי אישיות עברייניים וכי הוא בעל דעות קיצוניות ואידיאולוגיה מגובשת, להערכתו הנאשם מתקשה לשלוט בדרכיו, נגרר ופועל מתוך דחף רגעי, ללא שיקול דעת וחשיבה על משמעות והשלכות מעשיו.

8. הנאשם שלל לפני קצין המבחן כל צורך בקבלת סיוע טיפולי, וכן קצין המבחן העריך כי בשל מאפייני אישיותו, הנאשם יתקשה להפיק תועלת מקשר טיפולי. אשר על כן הוא לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. עוד הוסיף קצין המבחן כי בשל מאפייני אישיותו, חוסר מודעותו למצבו הבעייתי, החזרתיות העולה מהתנהגותו וממגעו עם גורמי החוק, הסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות הוא גבוה. קצין המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית הרתעתית שתציב לפניו גבולות ברורים של מותר ואסור. קצין המבחן אף המליץ להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וכן להטיל עליו מאסר מותנה משמעותי.

טיעוני הצדדים

9. באת כוח המאשימה ציינה כי הערכים עליהם יש להגן בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם פגיעה בערך חיי אדם, פגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה כי ישנם מספר מאפיינים משמעותיים לחומרה, הראשון - הנאשם ירה זיקוקים, השני - מדובר באירוע רב משתתפים שבמהלכו ידו בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים, השלישי - שפוטנציאל הנזק היה רב נוכח העובדה שפרצה שריפה במקום בו שהו השוטרים. הנאשם הכחיש קשר לאותה שריפה אך אין מחלוקת כי אותה שריפה אירעה בעקבות אותה התפרעות בה השתתף הנאשם.

10. באת כוח המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ל- 20 חודשי מאסר. אשר לעונש המתאים הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, את העובדה שהוא ביצע את העבירות שעה שמאסר על תנאי תלוי

ועומד כנגדו ולאחר שריצה עונשי מאסר וזו הפעם השלישית שהוא נשפט בשל עבירות מסוג זה. ב"כ המאשימה הוסיפה והדגישה כי המסוכנות העולה מתסקיר שירות המבחן היא גבוהה וניתן לראות כי כל אירוע שהנאשם מעורב בו הוא חמור יותר והוא מסלים את מעורבותו בביצוע העבירות. לפיכך סברה ב"כ המאשימה כי הנאשם נמצא ברף העליון של המתחם, קרי 18 חודש וכן יש להפעיל את המאסר המותנה של ה- 8 חודשים במצטבר ואת המאסר המותנה של 4 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 28 חודשי מאסר.

11. באת כוח הנאשם טענה כי כאשר מדובר בירי חד פעמי של זיקוקים לעבר שוטרים הענישה הנוהגת היא בין 6 ל- 7 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם עצור מאז 10.8.14 ובאותה עת העונשים המקובלים היו של מספר חודשי מאסר, כך שהנאשם לא צפה ענישה כזו. כמו כן טענה שיש להבחין בין זיקוקים לבין בקבוקי תבערה, כאשר זיקוקים הם במדרג חומרה נמוך יותר.

12. אשר לתסקיר שירות המבחן טענה באת כוח הנאשם כי הוא אכן אינו חיובי אך יש לזכור כי העבירה בוצעה בשעת כעס וסערת רגשות עם התגלות גופת קרוב משפחתו. למרות שהאירועים המשיכו ימים רבים לאחר מכן, הנאשם לא השתתף בהם ומדובר בפרץ רגשות חד פעמי כאשר הנאשם איבד שליטה, ובתמיכת משפחתו לא שב להתפרע בשנית למרות שהיו אירוע אלימות חמורים יותר בהמשך. באשר למאסר המותנה סברה באת כוח הנאשם כי מדובר בשני מאסרים מותנים שהוטלו באותו תיק ועל כן יש להפעילם בחופף. עוד ביקשה להתחשב בלקיחת האחריות המיידית של הנאשם ללא כל תמורה וכך גם עשה לפני שירות המבחן והכיר בטעותו, ולכן סברה כי על בית המשפט לעודד לקיחת אחריות על ידי הקלה בעונש.

13. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא אכן התחייב בעבר שלא להתעמת עם שוטרים ולאחר שהשתחרר מהמאסר עמד בכך, עד אשר הגיע לאוזניו את שאירע לבן דודו אשר נחטף ונשרף ולא יכול היה לשתוק על כך שכן זעמו היה ברור. הנאשם ביקש מבית המשפט לנהוג כלפיו במידת הרחמים. הנאשם הוסיף ומסר כי בכוונתו להשלים את לימודיו ולקבל תעודת בגרות וביקש כי בית המשפט יקל עמו עד כמה שניתן.

14. דודתו של הנאשם העידה לעניין העונש ומסרה כי לאחר שחרורו של הנאשם המשפחה שוחחה עמו, הוא החל לעבוד וזאת כדי שיוכל לחסוך כסף ולהתחתן. הנאשם איבד שליטה לאחר אירוע רצח והחטיפה של בן דודו, וציינה כי בעבר אזור מגוריהם היה אזור של, ללא אירועים חריגים. עוד הוסיפה כי המשפחה מתנגדת לפיגועים כלפי יהודים וערבים, אך ביקשה מבית המשפט להתחשב במצוקה שהם חשו באותה עת, וכן את רחמי בית המשפט בעת גזירת דינו של הנאשם וציינה כי אחיו של הנאשם אמור להתחתן בחודש אוגוסט השנה.

מתחם העונש ההולם

15. בהתחשב בצורך להגן על כוחות הביטחון ועל השמירה על הסדר ועל בטחון הציבור, קבעתי ב-ת"פ 48232-03-13 כי בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר ל-10 חודשי מאסר ור' בעניין זה גם את ת"פ 51944-02-12 מתחם אשר אושר בבית המשפט המחוזי בע"פ 46863-11-12. (ר' בעניין זה את אמירותיו של בית המשפט המחוזי בע"פ 56746-06-13 ובע"פ 45440-10-13)

ובעפ"ג 41746-02-14 לפיהם העונש ההולם עבירות אלה הוא מאסר ממש).

16. אשר לנסיבות ביצוע העבירה אני סבורה כי מאחר שמדובר באירוע בו היתה התפרעות המונית שכללה הצתת מבנה בו שהו השוטרים, ההתפרעות כללה יידי אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים, אשר פוטנציאל הנזק מהם הוא גדול והוא אף התממש בחלקו באירוע זה, אומנם הנאשם לא היה מי שהצית את המבנה בפועל, אך הוא בחר להצטרף להתפרעות אלימה זו ולטול בה חלק משמעותי כאשר ירה מספר זיקוקים לעבר השוטרים. מאחר שמדובר בהתפרעות במדרג חומרה גבוה ובהתחשב בחלקו המשמעותי של הנאשם בהתפרעות וכן בהתחשב בכך שפוטנציאל המסוכנות מזיקוק הוא גבוה והנאשם הורשע בירי מספר זיקוקים, וכן בהתחשב שירי זיקוקים מצביע על תכנון מוקדם והצטיידות מראש וזאת להבדיל מהצטרפות ספונטנית להתפרעות ונטילת אבן המונחת על הכביש וידיה, אני סבורה שנוכח נסיבות מחמירות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר. (אשר לענישה הנוהגת ר' ת"פ (שלום י-ם) 26883-04-14 **מדינת ישראל נ' נג'יב** (ניתן 19.10.2014)).

העונש המתאים

17. בעניינו של הנאשם יש לשקול את הצורך להרתיע את הרבים נוכח ממדי ההתפרעויות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון בירושלים.

18. כמו כן יש לתת דגש משמעותי להרתעת היחיד ולצורך להגן על הציבור מפני הנאשם, שכן זו הרשעתו השלישית בתחום עבירות הסדר הציבורי, זה מאסרו השלישי והנאשם ביצע את המעשה זמן קצר לאחר שחרורו מהמאסר ושעה ששני מאסרים על תנאי תלויים ועומדים כנגדו. לכך יש להוסיף כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וקצין המבחן סבר כי המסוכנות הנלמדת ממנו היא גבוהה. מנגד, יש להתחשב בכך שהנאשם השתתף רק בהתפרעות הראשונה הסמוכה לרצח הנער מוחמד אבו חדיר ולמרות שנעצר כחודש לאחר האירוע לא השתתף הנאשם בהתפרעויות נוספות, למרות שהן נמשכו עוד ימים ארוכים.

19. מאידך שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה בגיר צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות, את לקיחת האחריות של הנאשם, שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי. את רצונם של בני משפחתו להחזירו למעגל העבודה והלימודים וכן בהתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר במשך כשבעה חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

20. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם. אשר להפעלת המאסר המותנה, חוק העונשין קובע כי הכלל הוא שעונש זה יופעל במצטבר לעונש מאסר המוטל על הנאשם. במסגרת ת.פ. 7303-08-13 הטלתי על הנאשם שני מאסרים מותנים המבחינים בין עבירות מסוג עוון ובין עבירות מסוג פשע, כדי שאורכם של התנאים יהיה מידתי ולא מטעמי הרתעה. מאחר ששני המאסרים על תנאי הוטלו באותו תיק ומופעלים בשל אותו אירוע, מצאתי לחפוף בין עונשים אלה, כך שאורך המאסר המותנה הכולל הוא 8 חודשים. נוכח הצורך בהרתעת הנאשם ובהגנה על הציבור מפניו, ומנגד נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו וכדי לתת לו פתח של תקווה מצאתי לחפוף עונש זה בחלקו.

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 14 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 28.7.15.

ב. אני מפעילה את המאסרים המותנים מת.פ. 7303-08-13 של 4 חודשים ושל 8 חודשים בחופף זה לזה. מתקופה זו 6 חודשי מאסר ירוצו במצטבר ושנים בחופף כך שהנאשם ירצה סך הכל 20 חודשי מאסר.

ג. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ד. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 273 או 275 או 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נוכח תקופת המאסר הממושכת לא מצאתי להטיל קנס על הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אדר תשע"ה, 24 פברואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.